

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 2/2/25

תאריך: 18.05.2025

ועדה לפי סעיף 56 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א – 1981,

בפני חברי הועדה:

עו"ד משה ארד	- יו"ר הועדה
מגר' מוחמד אבו פול	- חבר ועדה
גב' איריס כהן	- חבר ועדה

התובע: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות: עו"ד יונתן ברג

מייל: tvia.mishmaat@moh.gov.il

נגד

הנקבל: הרוקח אחמד זייד

עו"ד נור אבו ואסל

מייל: adv.wasel@gmail.com

החלטה

1. מבוא

א. בתאריך 04.02.2025, הגיש התובע קובלנה לפי סעיף 56 ח' לפקודת הרוקחים, תשמ"א 1981- (להלן: "הפקודה"). כנגד הנקבל.

ב. הקובלנה הוגשה בעקבות הרשעת הנקבל בתיק ת.פ. 23905-11-21 בבית משפט השלום בתל-אביב.

ג. ע"פ כתב האישום, גנב הנקבל מקופת בית המרקחת בו עבד בסניף Be שברחוב לנדא 4 בבני ברק, סך כולל של 6,804 ₪ וזאת ב-123 הזדמנויות שונות.

ד. בתאריך 22.06.2022, ובהמשך להסדר טיעון בין הנקבל, באמצעות בא כוחו, לבין המאשימה, קיבל ביהמ"ש את הסדר הטיעון והרשיע את הנקבל בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ה. ביום 08.07.2024 נגזר דינו של הנקבל בתיק הנ"ל והוטלו עליו העונשים הבאים :

1. שלושה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שרות.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי במשך התקופה האמורה לא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע.
3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי במשך התקופה האמורה לא יעבור על כל עבירת רכוש מסוג עוון.
4. קנס בסך 1,000 ₪.

ו. לנוכח האמור, הואשם הנקבל בעבירה על סעיף 56א(1) לפקודה.

ז. בעקבות הרשעתו בבית משפט השלום התכנסה הוועדה ביום 09.03.2025 לדיון שבו הורשע הנקבל בעבירות נשוא קובלנה זו. במהלך הדיון נקבע כי הצדדים יגישו את טענותיהם באשר לאמצעי המשמעת שיש להשית על הנקבל, בכתב.

2. הקובלנה :

א. הנקבל הוא רוקח מורשה מס' רישיון 683121.

ב. הקובלנה, נסמכת על כתב האישום כנגד הנקבל, הכרעת הדין וגזר הדין כמפורט לעיל.

ג. הנקבל הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה.

3. טענות התובע לאמצעי משמעת :

א. הואיל והנקבל שימש כרוקח אחראי בבית המרקחת הרי שנדרשת ממנו אחריות רבה, יושרה ו"אמינות ללא דופי". מעשיו של הנקבל יש בהם לפיכך, הפרת אמון ואין הם מצטמצמים לשאלת הפגיעה הכלכלית בלבד.

ב. במעשיו של הנקבל יש פגיעה לא רק במעסיק אלא פוגעים גם באמון הציבור ברוקחים.

ג. מאפייני ומשמעויות העבירה אותה ביצע הנקבל מתבטאים ב-

1. הגניבה הפכה לדרך חיים.
2. הנקבל ביצע 123 עבירות של גניבה דבר המלמד על "שגרה והרגל קבועים" ולאורך מספר רב של חודשים.

3. מעשיו של הנקבל הפכו ל"טבע שני ממש".
4. הנקבל לא הביע חרטה ולא הפסיק לגנוב עד שנתפס.
5. גם כיום הנקבל "מתקשה להפנים את חומרת מעשיו" ולפיכך לא מדובר "בהליך שיקומי מעמיק שהסתיים בהצלחה".

ד. בגניבה הושקעה מחשבה ותחכום.

ה. הגניבה בוצעה בשל בצע כסף ולא בשל מצוקה כלכלית.

ו. הנקבל זלזל בחוק והתחמק מהדין גם לאחר הכרעת הדין.

ז. תקדימים לאמצעי המשמעת

1. האחות ראווה מסרי נדונה ל התליית רישיון לתקופה של שנה בעקבות גניבת כדורים מסוג בונדורמין מבית החולים בו עבדה.
2. הרוקח אחמד חלילה נידון לתקופה של שנה ומחצה של התליית רישיונו בגין עבירה של גניבת מוצרים מבית המרקחת בשווי של 17,876 ₪ ב-17 מקרים שונים.
3. הרוקח איברהים ערבי חמוי גנב תכשירים ותרופות בשווי של 50,000 ₪ ותשע תרופות בשווי של 11,193 ₪ מבית המרקחת בו עבד ונדון להתליית רישיונו לתקופה של שנה ומחצה תוך התחשבות במחלתה של אשתו.
4. הרוקח ולרי סויונוב גנב מבית המרקחת בו עבד, 160 חבילות ריטלין על רקע התמכרותו ורישיונו הותלה לתקופה של שנתיים ומחצה.
5. הרוקח מחמוד חאגי' זייף מרשמים וגנב תרופות באמצעותם (לא מדווח על ערכן של התרופות), וכן הציג מיצג שווא לקופ"ח "כללית" על נסיבות סיום העסקתו בקופ"ח "לאומית". רישיונו הותלה לתקופה של ארבע שנים.

ח. לנוכח כל האמור עותר התובע להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון הנקבל לעסוק ברוקחות לתקופה שלא תפחת משלוש שנים.

4. טיעוני הנקבל :

- א. שירות המבחן, בהיותו "הגוף המקצועי האמון על בדיקת תוכניות שיקום" המליץ על אי הרשעה וכן המליץ להטיל על הנקבל שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.
- ב. הנקבל עצמו ביקש להישאר במסגרת צו מבחן וכן להישאר במסגרת הטיפולית למשך שנה.
- ג. הנקבל הודה בעבירות בהן הורשע טרם שנתפס ובלא שהתקיימה חקירה כלשהי. הנקבל פנה לקב"ט בשל העובדה שמבחינה מצפונית הדבר העיקר עליו.
- ד. בעקבות הפניה לקב"ט החזיר הנקבל את כספי הגניבה, שיתף פעולה עם המעסיק ונשללו ממנו פיצויי פיטורין.
- ה. העבירות בוצעו תחת מצוקה כלכלית קשה שבעקבותיה נפתחו נגדו תיקי הוצאה לפועל רבים, דבר שהפך אותו למוגבל באמצעים.
- ו. שירות המבחן התרשם כי הנקבל מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי העבירות אותן עבר אינן משקפות דפוסים עברייניים אלא קושי בהתבוננות פנימית.
- ז. בית המשפט מיקם את העבירות אותן ביצע הנקבל ב"רף הנמוך ביותר של מתחם הענישה".
- ח. בית המשפט התייחס גם לסוגיית ההליך המשמעותי. לפי פסק הדין הוחמרה הענישה כנגד הנקבל בשל העובדה שלא היה הליך משמעותי בעת מתן גזר הדין.
- ט. העבירות נשוא הקובלנה לא נוגעות "לליבת העיסוק המקצועי" ומכאן שלא נפגעו מטופלים, לא נעשה שימוש לרעה בידע מקצועי ולא נגרם כל נזק לבריאות הציבור.

- י. הנקבל מצוי כיום בהליך שיקומי שבמסגרתו מגלה מחויבות והתמדה" תוך שיתוף פעולה מלא וביטוי חרטה, מפנים את חומרת מעשיו.
- יא. באשר לנסיבותיו האישיות של הנקבל הרי שהוא נעדר כל עבר פלילי או משמעותי, משמש רוקח מאז 2011, מפרנס יחיד של משפחתו המונה שני ילדים ומנהל אורח חיים נורמטיבי. כמו כן מופנית הוועדה למצבו הכלכלי הקשה של הנקבל כעולה מתסקיר שירות המבחן לפיו הנקבל עבר "נפילה" כלכלית קשה עד כדי חוסר היכולת לרכוש אוכל.
- יב. אילו היה מדובר בעבריין שזו דרך חייו הרי שהיה בוחר בביצוע עבירות קשות יותר ובכך לשפר בהרבה את מצבו הכלכלי אלא שהנקבל בחר שלא לעשות כן תוך שהוא מתוודה בפני הקב"ט על מעשיו.
- יג. ב"כ הנקבל הפנה את הוועדה לפס"ד ברע"פ 8639/13 טורק נ' מדינת ישראל שם נקבע "יש להבחין בין מי שגונב מחמת רעב ומצוקה אמיתית, לבין מי שגונב מתוך תאוות בצע ורצון להתעשר ע"ח הזולת".
- יד. בת"פ (רחובות) 14081-03-22 מ"י נ' מרדכי אלבז נקבע: "בית המשפט התחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, לרבות מצוקה כלכלית והליכים טיפוליים".
- טו. יוצא איפוא שבית המשפט יוצא מתוך העיקרון שיש להתחשב במצוקה כלכלית בעת גזירת הדין על נאשם בעבירה כלכלית.
- טז. לאור כל אלה עותר הנקבל להטיל על הנקבל אמצעי משמעת מידתי המתבטא לשיטתו בנזיפה, תקופת פיקוח מקצועי, המשך השתתפות בהליך טיפולי והחתמת הנקבל על התחייבות להימנע מעבירות משמעת.

פסק הדין

5.

- א. לנוכח הודיית הנקבל בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום ת"פ 23905-11-21 בבית משפט השלום בתל אביב, הורשע הנקבל בדין.
- ב. לאחר קבלת תסקיר המבחן ובו המלצת שירות המבחן לשקול את ביטול ההרשעה, דן ביהמ"ש בשאלה זו והגיע לתוצאה לפיה אין מקום לבטל את ההרשעה. ביהמ"ש התבסס בהחלטתו על כך שלא הוכח כל נזק קונקרטי שעלול לפגוע בנקבל אם ההרשעה תישאר על כנה. ביהמ"ש התייחס לטיעוני הצדדים כאשר מטיעוני ב"כ הנקבל עלה כי הנקבל ביצע את העבירות שיוחסו לו בשל מצוקה כלכלית משמעותית וכדי לקנות אוכל וסיגריות. עוד עולה מטיעוני ב"כ הנקבל כי הנקבל התוודה בפני הקב"ט של רשת BE (המעסיקה) וכי השיב את הסכום שגנב. כמו כן וכעולה מהאמור בעמ' 7 שורות 24-30 לפרוטוקול מיום 18.12.2023 כי הנקבל קיבל אחריות על מעשיו והביע צער. כמו כן נטען כי מבין את חומרת העבירה. מהתסקיר המעודכן שהוגש לביהמ"ש עולה כי הנקבל שולב בהליך טיפולי, משתף פעולה והפנים והבין את הבעייתיות בהתנהלותו. כמו כן נטען כי העבירות אינן משקפות דפוס עברייני ומכאן ההמלצה לשקול ביטול ההרשעה.
- ג. בהמשך ההחלטה בדבר ביטול ההרשעה, קבע ביהמ"ש כי יש בעבירות מסוג זה משום פגיעה קשה באמון המעסיק אך יחד עם זאת קבע כי העבירות הספציפיות בהן נאשם הנקבל והורשע, אינן מסוג העבירות שלא מאפשרות ביטול ההרשעה.

ד. מכיוון שלא הוצגה פגיעה קונקרטית בנקבל הואיל ולא ברור אם תוגש קובלנה ואילו אמצעי משמעת יוטלו על הנקבל, אם בכלל, הרי שהנקבל לא הרים את הנטל שעל כתפיו להוכיח פגיעה קונקרטית וקשה. לעניין זה (עמ' 4-5 לגזר הדין) התייחס ביהמ"ש וקבע כי לא הוגשה עדיין קובלנה ולא ברור אם תוגש הואיל וליועמ"ש משרד הבריאות שיקול דעת אם להגיש קובלנה אם לא, וועדת המשמעת היא שקובעת את אמצעי המשמעת ולא ברור אם תטיל על הנקבל אמצעי משמעת של ביטול רישיון או התלייתו שכן יש לוועדה הסמכות לבחור בין אמצעי משמעת שונים שאינם דווקא ביטול רישיון או התלייתו. כמו כן קבע ביהמ"ש שבכל מקרה ניתן להגיש ערעור על החלטת וועדת המשמעת.

ה. משלא הוכיח הנקבל פגיעה קונקרטית וחמורה בשיקומו לא מצא ביהמ"ש מקום לביטול ההרשעה. יחד עם האמור, קבע ביהמ"ש כי הנקבל השתלב בטיפול, כי גורמי הטיפול התרשמו שנענה להליך הטיפול וזאת בשל התמדתו ותחושת האחריות אותה הביע.

ו. לנוכח כל האמור הטיל ביהמ"ש על הנקבל את העונשים המפורטים בסעיף 1 ה' לעיל.

6. דין

א. מעשיו המתוארים של הנקבל יש בהם חומרה וזאת ניתן ללמוד גם מעצם העובדה שהמחוקק קבע שיש להבדיל בין עבירת הגניבה הרגילה לבין עבירה של גניבה ממעביד.

ב. מקצוע הרוקחות הינו מקצוע הדורש את אמון הציבור בכלל ואת אמון המעסיק בפרט. לא זו אף זו, בהיות הנקבל רוקח אחראי הרי שתפקידו מחייב יושרה ואמינות ברמה אף גבוהה יותר מרוקח שאיננו רוקח אחראי.

ג. יחד עם האמור קבע ביהמ"ש כי יש ליחס לעבירות הנקבל ע"פ כתב האישום כעבירות המצויות ברף התחתון של מתחם הענישה.

ד. הנקבל ביצע עבירות של גניבה ממעביד אך יש לזכור כי העבירות המיוחסות לו אינן מסוג העבירות הקשורות למקצועו של הנקבל כרוקח ולא היה בהן כדי לפגוע במטופל או בציבור.

ה. יש להניח מתוך קריאת פסק הדין וגזר הדין כי אם היה הנקבל מופיע בפני ביהמ"ש לאחר שהוטלו עליו אמצעי משמעת כגון התליית רישיון, היה ביהמ"ש מתחשב בכך ומטיל על הנקבל עונש קל יותר ואולי אף היה מבטל את ההרשעה.

ו. מהעולה מפסק הדין ומאזכור תסקירי המבחן, הנקבל קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה וגם כי נמצא בהליך טיפולי תוך שיתוף פעולה טוב.

ז. מתוך התקדימים שהוצגו בפני הוועדה (ראה סעיף 3 ז' לעיל) עולה כי אמצעי המשמעת שהוטלו על הנקבלים בשל העבירות אותן ביצעו עומדים על ממוצע של שנת התלייה עד שנה וששה חודשים. יחד עם זאת עולה מתוך אותם תקדימים כי הנקבלים שם עברו עבירות המצויות בליבת המקצוע, חמורות יותר ובסכומים גבוהים בהרבה.

ח. כעולה מטענות הנקבל הרי שביהמ"ש פסק לא אחת שיש להבחין באופן ברור בין גניבה שהיא משום בצע כסף לבין גניבה הנובעת ממצוקה כלכלית.

ט. הואיל וכך ובשל הצורך להתייחס ולבחון את שאלת אחידות הענישה נראה לנו כי תקופת ההתליה המבוקשת ע"י ב"כ הקובל, לא מידתית וסוטה באופן מובהק מאמצעי המשמעת שיש לדעתנו להטיל על הנקבל.

י. גם עמדת ב"כ הנקבל לשאלת אמצעי המשמעת אינה מידתית ואף היא סוטה מהממוצע ומאחידות הענישה.

יא. לנוכח האמור והואיל והנקבל לא עוסק מזה שנים מספר במקצוע הרוקחות (לאחרונה עוסק בעבודות מזדמנות כגון עבודה ברעפים. והואיל והנקבל נענש כאמור ע"י ביהמ"ש בעונש חמור יותר מזה שהיה מוטל עליו אילו הייתה בפני ביהמ"ש החלטת ועדת משמעת ונוכח לקיחת האחריות ועבודות השירות אותן ביצע אנו מחליטים להטיל על הנקבל את אמצעי המשמעת הבאים :

1. התליית רישיונו של הנקבל כרוקח לתקופה של 6 חודשים שתחל ביום 01.6.2025.

2. 6 חודשי התליית רישיונו של הנקבל אותם לא ירצה אלא אם יעבור במשך שלוש שנים מיום סיום התליית הרישיון כאמור בסעיף 1 לעיל, על כל עבירה המנויה בסעיף 56א' לפקודה.

3. ככל שהנקבל יחזור לעסוק כרוקח יעבוד בפקוח רוקח אחראי לתקופה של 3 חודשים.

ניתנה היום: 18.05.2025

גב' איריס כהן , רוקחת
חברה

מגר' מוחמד אבו פול
חבר

עו"ד משה ארד
יו"ר